

Maica Domnului

24 de icoane făcătoare de minuni din Muntele Athos

1. Maica Domnului Prodromița – Schitul Prodromu

Icoana Maicii Domnului Prodromița se află în Schitul Prodromu, în Sfântul Munte Athos. Între icoanele nefăcute de mâini omenești se numără și această icoană a Maicii Domnului ce se cheamă „Prodromița“, zugrăvită în chip minunat în anul 1863, în Țara Românească. În acel an, Părinții Nifon și Nectarie, ctitorii Schitului Prodromu, din Sfântul Munte Athos, mergând în țară pentru trebuințele schitului, aveau în inima lor o mare dorință pentru o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului, care să fie așezată în Biserica cea nouă, după cum mai toate mănăstirile Sfântului Munte au câte o icoană făcătoare de minuni.

Deci aflându-se Părinții Nifon și Nectarie în Iași, au început a cerceta acolo pentru a afla un zugrav mai iscusit și cu viață plăcută lui Dumnezeu, care să le zugrăvească o icoană a Născătoarei de Dumnezeu. Și au găsit un zugrav bătrân, Iordache Nicolau, cu care s-au învoit să le facă această icoană, după modelul primit de la părinți. Însă s-au tocmnit ca să lucreze numai cu post, adică: de dimineața până când va flămânzi să nu ia nimic în gură, iar după-masă să nu mai picteze, ci alt lucru să facă până a doua zi, urmând această rânduială până la terminarea ei. Bătrânul zugrav primi învoiala cu toată evlavie și mulțumirea.

Iată ce scria el, în 29 mai 1863, despre zugrăvirea icoanei cea cu dumnezeiasca minune săvârșită, într-o scrisoare păstrată în arhiva Schitului Prodromu: „Eu, Iordache Nicolau, zugrav din orasul Iași, am zugrăvit această Sfântă Icoană a Maicii lui Dumnezeu, cu însăși mâna mea, și în vremea lucrului a urmat o minune preaslavită, în modul următor: După ce am terminat veșmintele, după meșteșugul zugrăvirii mele, m-am apucat să lucrez fața Maicii Domnului și a Domnului nostru Iisus Hristos; iar după ce am dat gata mâna întâia și a doua, apucându-mă de noapte ca să termin de zugrăvit, privind eu la chipuri am văzut că totul a ieșit dimpotrivă, pentru care foarte m-am mâhnit, socotind că mi-am uitat meșteșugul. Și așa, făcându-se seară, m-am culcat mâhnit, nemâncând nimic în ziua aceea, dar socotind că a doua zi sculându-mă, să mă apuc mai cu dinadinsul de lucru. După ce m-am sculat a doua zi, mai întâi am făcut trei metanii Maicii lui Dumnezeu, rugându-mă să-mi lumineze mintea, ca să pot isprăvi Sfânta Icoană; și când m-am dus să mă apuc de lucru, o! preaslăvite minunile Maicii lui Dumnezeu! S-au aflat chipurile terminate desăvârșit, precum se vede. Eu văzând această minune, n-am mai îndrăznit a-mi pune condeiul pe ea, fără numai am dat lustrul cuviincios, deși greșeală a fost aceasta, ca să mai dau lustru la o asemenea icoană. Aceasta este povestirea acestei Sfinte Icoane“.

Rugăciunea pe care preoții o rostesc înaintea acestei icoane este următoarea: „Prea Sfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară Marie, protectoarea și apărătoarea noastră, cerem a Ta nebiruită apărare. Împărăteasa Cerului și a pământului, ceea ce ai cu dreptate numele de „Prodromița“, adică înainte-mergătoare, întărește-ne întru lucrarea faptelor bune și ne du de mână întru Împărăția cea cerească. Povățuiește-ne pe noi, toți drept credincioșii creștini, spre a vedea și veșnic a ne îndulci de mărirea Fiului Tău și Dumnezeul nostru, că Binecuvântată și Prea Proslăvită ești, în vecii vecilor. Amin“. Dimensiunile icoanei sunt de 1 metru pe 0.7 metri. O caracteristică a acesteia este faptul că icoana, cercetată la

microscop, nu prezintă urme de pensulă, acest lucru întărind credința cum că Sfintele Fețe au fost pictate miraculos de mâna nepământească. Prăznuirea acestei icoane are loc în fiecare an, pe data de 12 iunie, cu priveghere de întreaga noapte.

2. Maica Domnului Portărița “Portaitissa” – Mănăstirea Iviron

Icoana Maicii Domnului, făcătoare de minuni, numită „Portărița” – Παναγία Πορταϊτισσα – se află în paraclisul de la poarta Mănăstirii Iviron, cum se intră în curte, pe partea dreaptă. Potrivit tradiției athonite, această icoană a venit pe mare, din Bizanț.

În vremea prigoanei icoanelor – iconoclasmul – trăia în Niceea Asiei Mici o văduvă credincioasă, ce avea un singur fiu. Ea păstra cu mare evlavie această icoană a Maicii Domnului în casa sa. La un control făcut de trimișii împăratului, aceștia au găsit icoana și au spus amenințător văduvei: „Dă-ne bani ca să scapi împreună cu icoana ta, altfel vom împlini poruncile!”. Atunci femeia le-a dat bani mulți, să-i dea un răgaz până a doua zi. Noaptea l-a luat pe fiul ei și icoana și au mers pe țarm.

Femeia a scos icoana din casă și s-a dus cu ea la malul mării și i-a spus: „Maica Domnului, eu nu mai pot să te apăr. Stăpâna lumii, tu, ca Maică a lui Dumnezeu, ai stăpânire peste toată zidirea. Tu poți să ne izbăvești și pe noi de mânia stăpânitorilor și icoana ta de cufundarea în mare”, și a pus-o pe apă. Iar icoana a venit, în chip minunat – dreaptă, pe apă, fără a se scufunda – până la Sfântul Munte Athos.

Văduva a fost mângâiată de această priveriște și i-a mulțumit Preacuratei, iar fiului ei i-a spus: „Copilul meu, dorința noastră cea către Maica Domnului este deja împlinită. Eu sunt gata să mor pentru credința mea, prin mâinile tiranilor, dacă va trebui, dar nu doresc și moartea ta. Te rog și te implor să pleci în părțile Greciei”. Fiul a ascultat-o și a plecat la Tesalonic, apoi în continuare a mers în Sfântul Munte Athos, în acel loc unde, după puțini ani, a fost ridicată Mănăstirea Iviron. Acolo a devenit călugăr și, după ce a trăit în chip bineplăcut lui Dumnezeu, s-a mutat la cele veșnice”. Se vede că ajungerea lui acolo s-a făcut după iconomia și purtarea de grija a lui Dumnezeu, deoarece de la el au aflat și pustnicii Sfântului Munte istoria icoanei pe care, împreună cu mama sa, o aruncase în mare.

După ani și ani, când aproape de țarm fusese construită Sfânta Mănăstire Iviron, călugării au văzut într-o seară deasupra valurilor un stâlp de foc ce ajungea până la cer. În fața priveriștii ieșite din comun, au rămas nemișcați și cântau. Vedenia a mai continuat câteva nopți, până ce s-au adunat și călugări de la alte mănăstiri acolo, pe țarm. Atunci au văzut că acel stâlp de foc izvora dintr-o icoană a Maicii Domnului, iar când părinții vroiau să se apropie cu barca, icoana se îndepărta. S-au întors în Biserica mănăstirii și s-au rugat cu credință și lacrimi Maicii Domnului să dăruiască acea icoană mănăstirii lor.

Era atunci în Mănăstirea Iviron un ieromonah cu numele Gavriil, care în lunile de vară trăia ceva mai sus de mănăstire, în nevoință și post aspru, asemeni unui înger pământesc. Lui i s-a arătat Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu și i-a zis: **„Spune egumenului și fraților că voiesc să le dau icoana mea pentru a-i acoperi și ajuta, apoi intră în mare și pășeste pe valuri, și atunci vor cunoaște toți buna voire a mea către mănăstire“.**

Apoi toți monahii au ieșit la țărm unde Gavriil a pășit pe apele marii ca pe uscat și s-a învrednicit să ia în mâinile sale această icoană grea și de mari dimensiuni, pictată pe lemn. Pe țărm, monahii s-au închinat icoanei cu evlavie și mare bucurie. Apoi cu cântări au dus-o în Sfântul Altar al Bisericii mănăstirii.

În ziua următoare, însă, icoana nu a mai fost găsită în Biserică! Căutând-o, au găsit-o pe zidul mănăstirii, deasupra porții centrale. Au adus-o în Biserică, dar iarăși au găsit-o la poartă. Acest lucru neobișnuit s-a întâmplat de mai multe ori, până când nedumerirea monahilor a fost dezlegată de Preasfânta, care i-a apărut în vis egumenului, zicându-i: „Spune fraților să nu mă mai deranjeze de acum înainte, pentru că **eu nu doresc să fiu păzită de voi, ci eu să vă păzesc pe voi, nu numai în viața de acum, ci și în cea viitoare.** Și să nădăjduiască în milostivirea Fiului meu și Stăpânului tuturor toți monahii trăitori cu evlavie și frică de Dumnezeu în muntele acesta virtuos. Acest dar eu l-am cerut de la El și iată, vă dau vouă semn: cât timp veți vedea icoana mea în această mănăstire, harul și mila lui Dumnezeu nu vor lipsi de la voi“.

Monahii s-au bucurat de toate acestea și apoi au zidit un paraclis aproape de poarta mănăstirii, unde au pus această icoană făcătoare de minuni, care se află în acest loc până astăzi. Datorită acestei întâmplări, icoana a primit numele de „Portărița“.

Icoana este mare, de 1,30 x 1,90 metri. Icoana este ferecată, cu excepția fețelor, cu o îmbrăcămintă de aur și argint, cu pietre prețioase, monezi de aur și o mulțime de alte podoabe dăruite de împărați, regi, egumeni, duci, ofițeri și simpli credincioși. Aceste odoare sunt dovezi ale minunilor Preacuratei. Le-au oferit cei care au primit ceea ce au cerut de la ea. S-a proorocit, de către părinți, că la sfârșitul lumii, această icoană va pleca pe mare, așa cum a venit.

Una dintre bucuriile pe care le-a făcut această icoană celor rugători este următoarea: un tânăr pelerin, neprimind pâine de la bucătar, a primit de la Maica Domnului un galben, spre a-l da bucătarului. Bucătarul, dându-și seama de unde era galbenul respectiv, s-a căit. Legat de pâinea din mănăstire, aici s-a mai petrecut încă și o altă minune: când mănăstirea nu a dat masă la hram, de frica foametei, fiindcă nu aveau destule provizii, atunci milioane de furnici au început să care grâul din hambare. În amintirea acestei minuni, pocăindu-se înaintea lui Dumnezeu, monahii și-au luat canonul dragostei de a pune zilnic, la poarta mănăstirii, o ladă de lemn, cu pâine, la îndemâna tuturor pelerinilor ce îi calcă pragul.

Uleiul de la candela acestei Sfinte icoane este leac pentru otravă. Pe vremea venirii arabilor în Sfântul Munte, un soldat arab a lovit cu cuțitul în chipul acestei icoane, și îndată a început a curge sânge. Arabul văzând minunea, s-a înfricoșat și căzând la pământ s-a pocăit, s-a botezat în legea creștinească și s-a îmbrăcat în haina monahicească, rămânând acolo până la moarte.

3. Maica Domnului “Axion Estin” – Biserica Protaton

Icoana Maicii Domnului „Axion Estin” se află în Biserica Protaton, Kareias. Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Axion Estin” se află în Chilia Adormirea Maicii Domnului, așezată lângă Schitul Sfântul Andrei. Până spre sfârșitul secolului al X-lea, aceasta era așezată într-o chilie, numită astăzi, Axion Estin. Pe lângă lucrarea acesteia într-un deosebit și duhovnicesc stil, icoana este minunată prin descoperirea rugăciunii “Cuvine-se cu adevărat”. În anul 980, un ucenic se ruga în fața icoanei cu rugăciunea „Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim”. Ucenicul se afla singur în chilie, bătrânul său fiind plecat la o priveghere în Biserica Protaton.

În acel moment apare Sfântul Arhanghel Gavriil, în chipul unui călugăr pelerin. Ucenicul îl poartă în chilie și încep amândoi să săvârșească rânduiala Utreniei. Ajungând la cântarea a noua a Canoanelor, ucenicul cânta simplu „Ceea ce ești mai cinstită”, cântare păstrată de la Sfântul Cosma Melodul. Călugărul a cântat astfel cântarea: „Cuvine-se cu adevărat să te ferim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și maica Dumnezeului nostru”, la care a adăugat rugăciunea pe care deja o știa și ucenicul „Ceea ce ești mai cinstită”. Plăcându-i mult, ucenicul l-a rugat pe călugăr să i-o scrie și lui, spre a o învăța. Călugărul înger a scris-o cu degetul, în întregime, pe o lespede de piatră, apoi s-a făcut nevăzut.

Părinții athoniți au luat lespede de piatră și au mers cu ea la Împărat și la Patriarh, în timp ce icoana cu pricina, în fața căreia s-a rugat călugărul, a fost mutată în Biserica Protaton. Această piatră se păstrează până în zilele noastre.

4. Maica Domnului Cucuzelita “Koukouzalissa” Mănăstirea Marea Lavră

Icoana Maicii Domnului a lui Cucuzel, se află în capela Mănăstirii athonite Marea Lavră, care îi și poartă numele. În fața acestei icoane s-a săvârșit, încă de la început, privegherea cu ocazia prăznuirii Imnului Acatist al Maicii Domnului.

După terminarea unei privegheri, în fața acestei icoane făcătoare de minuni, unul dintre cei mai mari psalți din Marea Lavră și protopsaltul Palatului Imperial, Sfântul Ioan Cucuzel – Koukouzeles, a început să fie furat de somn, în strana sa. Imediat el a văzut-o pe Maica Domnului în chip real. Maica Domnului a răspuns cuvintelor „Bucură-te”, rostite de către Ioan, cu următoarele cuvinte: „Bucură-te, Ioane! Cântă pentru mine și nu te voi părăsi niciodată”, punând în mâna lui o monedă de aur.

Trezindu-se, el a văzut în mână moneda primită de la Maica Domnului. Mai târziu, după mulțimea neîntreruptă de slujbe, privegheri și nevoințe, îmbolnăvindându-se de o boală a picioarelor, Sfântul Ioan Cucuzel a primit ajutorul Maicii Domnului, care îi făgăduise că nu-l va lăsa. Apărându-i în vis, aceasta l-a vindecat.

5. Maica Domnului Ocrotitoarea “Oikonomissa” Mănăstirea Marea Lavră

Această icoană a fost pictată spre a aminti de întemeierea Mănăstirii Marea Lavră. Ctitorul acesteia, Sfântul Atanasie Athonitul, a primit de la Maica Domnului făgăduința de a purta de grijă mănăstirii pentru totdeauna, niciodată lipsindu-i cele materiale sau duhovnicești. Numele dat cu această ocazie Maicii Domnului, și anume „Oikonomissa”, adică „Ocrotitoarea”, a rămas până în zilele noastre. Purtătoarea de grijă – „oikonomissa” – nu și-a încălcat niciodată făgăduința dată. Icoana Maicii Domnului Oikonomissa, care înfățișează un total de 14 personaje, toate având legătură cu mănăstirea, se află așezată pe un baldachin de lemn, în partea stângă a intrării principale în biserica centrală a Mănăstirii Marea Lavră.

Datorită acestei făgăduințe, funcția de „iconom” nu a mai fost dată în această mănăstire. Călugărul care se ocupă cu rânduirea și gestionarea celor materiale ale mănăstirii poartă numele de „para-iconom”, adică ucenic al Ocrotitoarei.

6. Maica Domnului Mijlocitoarea “Paramythia” Mănăstirea Vatoped

Icoana Maicii Domnului Paramythia este o icoană făcătoare de minuni păstrată în Mănăstirea Vatopedi. Aceasta este legată de amintirea minunii în care Maica Domnului și Pruncul și-au schimbat fețele și poziția corpurilor. În momentul în care pirații au coborât pe țărmul mării și s-au ascuns acolo, spre a aștepta deschiderea porților mănăstirii, care avea loc în fiecare dimineață, starețul mănăstirii a primit cuvânt de la Maica Domnului. Terminându-se slujba și ieșind toți călugării, starețul a mai rămas în biserică, în spate, spre a-și continua rugăciunea. La un moment dat, el aude dinspre icoana Maicii Domnului următoarele cuvinte: **„Nu deschideți porțile mănăstirii astăzi, ci urcați-vă pe zidurile mănăstirii și alungați mai întâi pe pirații cei ascunși pe țărm”.**

În timp ce părintele își îndrepta ochii spre icoana Maicii Domnului, el L-a văzut pe Prunc întinzându-și mâna și acoperind gura Maicii Sale, spunându-i: **„Nu, Maică, lasă-i să fie pedepsiți, precum și merită”.** Însă Maica Domnului, luându-I mâna de o parte, și depărtându-și puțin capul, a repetat aceleași cuvinte. Această poziție a corpurilor celor Sfinte a rămas până astăzi, spre amintirea ajutorului primit prin Maica Domnului.

Călugării, feriți astfel de viclenia piraților, au dat slavă Maicii Domnului și au numit această icoană „Paramythia”, care înseamnă „mijlocitoarea” sau „ocrotitoarea”. Această icoană este o pictură de perete, în frescă, aflată în strana dreaptă a capelei mănăstirii.

7. Maica Domnului Înjunghiată “Esfagmeni” Mănăstirea Vatoped

Se spune despre această icoană că a fost împunsă cu un cuțit de către un călugăr diacon ce îndeplinea funcția de ecleziarh, care, datorită treburilor în care era rânduit, ajungea la trapeză întotdeauna după terminarea mesei. Odată, pe când cei de la trapeză strângeau masa, s-au mâniat pe el și nu i-au dat nimic de mâncare. Mânia și gândurile rele ale ecleziarhului s-au îndreptat către Maica Domnului, pe care, cu toate că o cinstea, nu s-a gândit să o roage să îl ajute și în acel moment.

Luând un cuțit de pe masă, călugărul l-a înfipt în chipul Maicii Domnului. O, mare minune! Icoana a izvorât sânge, iar chipul Maicii Domnului a devenit palid. Văzând aceasta, diaconul cel mânios a orbit și a căzut la pământ, fiind părăsit de simțuri. El a rămas în această stare timp de trei ani. Apoi, datorită mulțimii rugăciunilor stareșului și ale călugărilor, Maica Domnului i-a apărut stareșului și i-a spus că diaconul este vindecat.

După aceea, diaconul și-a petrecut restul vieții într-o strănă din partea opusă icoanei, spre aducerea aminte de nelegiuirea făcută. Înainte de a muri, el a primit iertare de la însăși Maica Domnului, care i-a apărut și i-a spus că păcatul îi este iertat, însă mâna care a ținut cuțitul va rămâne și după moartea sa drept aducere aminte celorlalți. Această mână se păstrează și astăzi, neputrezită și neagră, lângă icoana Maicii Domnului, care este așezată în Capela Sfântului Dimitrie.

8. Maica Domnului “Elaiovrytissa” Mănăstirea Vatoped

Această icoană a Maicii Domnului se află în crama Mănăstirii Vatoped, deasupra ei următoarea minune fiind scrisă spre aducere aminte: înmulțirea uleiului. Cuviosul Ghenadie se afla în slujba de chelar, fiind responsabil cu gestionarea alimentelor, când uleiul din mănăstire era pe sfârșite. Acesta a mers la stareș, spre a-l înștiința că este de trebuință a nu mai da ulei la masă, pentru ca puținul rămas să ajungă nevoilor Bisericii. Stareșul nu a fost de acord cu această măsură, lucru ce a dus la întrebuițarea puținului ulei ca și până atunci.

Când, într-o zi, bătrânul Ghenadie mergea spre magazie, spre a lua ultima picătură de ulei din butoi, a rămas uimit văzând butoaiele pline și uleiul ajungând până la ușa pivniței. Icoana Maicii Domnului aflată în acest loc răspândește o minunată aromă până în zilele de astăzi, primind și numele de „Docheiarissa“, adică „cea din crama“.

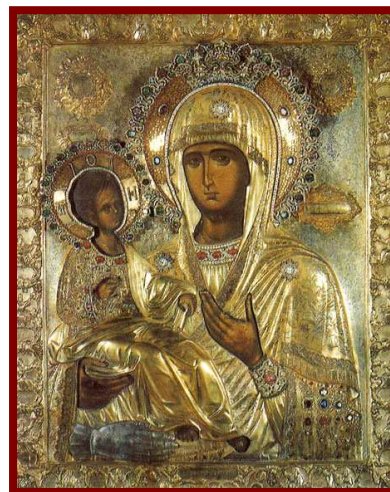
9. Maica Domnului “Pyrovolitheisa” Mănăstirea Vatoped

Când, în anul 1822, Sfântul Munte era ocupat de o garnizoană a armatei turcilor, un soldat a îndrăznit să tragă cu pistolul spre icoana Maicii Domnului, aflată deasupra intrării în mănăstire. Glonțul necredinciosului a străpuns mâna cea dreaptă a Maicii Domnului. La scurt timp după aceasta, soldatul cel rău, nepot al comandantului, a înnebunit și s-a spânzurat de un măslin din apropierea mănăstirii. Aflând aceasta unchiul său, s-a mâniat teribil pe cei din mănăstire, văzându-i ca pe unii responsabili de incident. Un prieten al celui mort a spus unchiului toate cele întâmplate, spre a nu pedepsi pe cei din mănăstire, total nevinovați. Comandantul a văzut și el în aceasta o clară lucrare a mâniei divine, în cele din urmă refuzând nepotului său a fi înmormântat cum se cuvine.

10. Maica Domnului “Tricherousa” Mănăstirea Hilandar

Aceasta este icoana amintită în viața Sfântului Ioan Damaschin. Ca apărător înfocat al cinstirii sfintelor icoane, acesta a fost aspru pedepsit de către iconoclaști: i-au tăiat mâna dreaptă, spre a nu mai scrie în apărarea sfintelor icoane. Punând în fața icoanei mâna tăiată, acesta se ruga cu lacrimi Maicii Domnului să nu-l treacă cu vederea, ci să-l ajute. Maica Domnului, cunoscând iubirea și credința lui Ioan cel din Damasc, i-a vindecat rana, mâna cea tăiată lipindu-se la locul ei și luând din nou viață. În cinstea acestei minuni, icoana din Mănăstirea Hilandar păstrează o copie de argint a mâinii Sfântului Ioan Damaschin. Până în secolul al XII-lea, icoana a fost păstrată în Lavra Sfântului Sava. Aceasta a fost oferită mai apoi Sfântului Sava, arhiepiscopul Serbiei și întemeietorul Mănăstirii Hilandar, cu ocazia unei vizite în Țara Sfântă. Acesta a luat icoana în Serbia, iar mai apoi, în chip minunat a ajuns în Sfântul Munte Athos. În vremea unei răskoale civile din Serbia, în timpul domniei Regelui Urosh al V-lea, catărul care purta icoana în fața armatei s-a pierdut, ajungând în chip necunoscut la Hilandar.

Una dintre minunile Maicii Domnului, săvârșite în Mănăstirea Hilandar, a avut loc în momentul în care calugarii au început să se certe pentru a ocupa postul de stareț. În acel moment, icoana Maicii Domnului Tricherousa a plecat singură, de unde era pusă mai înainte, și s-a așezat în scaunul de stareț. Un calugar pustnic, cu viața sfântă, a venit la mănăstire și a spus celor de aici următoarele: „De acum înainte, pentru a evita mahnirea și cearta, nici un stareț nu va mai fi ales în Mănăstirea Hilandar, din moment ce însăși Maica Domnului ocupă această poziție și conduce mănăstirea“. Mănăstirea Hilandar, cu viața de obște, se conduce astăzi după principii idioritmice, fiecare calugar îngrijindu-se de ale sale.

11. Maica Domnului “Galaktotropousa” Mănăstirea Hilandar

Și această icoană, asemeni celei de mai sus, a fost dată de către călugării din Mănăstirea Sfântul Sava arhiepiscopului Sebiei, cu ocazia unei vizite în Țara Sfântă, împlinind prin aceasta o profeție a Sfântului Sava cel Sfințit. Sava al Serbiei a oferit icoana unei chilii sârbești din Kareias, Chilia „Typikario“, unde el însuși mergea adesea spre a face rugăciune și a se odihni de tulburarea lumească. În biserica acestei chilii, Icoana Maicii Domnului este așezată în partea dreaptă a Ușilor Împărătești, iar icoana Mântuitorului în partea stângă. Această așezare este ceva poate chiar unic, ținând cont că ele se așează invers.

12. Maica Domnului “Myrrhovlythissa” Mănăstirea Dionisiu

Icoana Maicii Domnului Myrrhovlythissa este foarte mică în dimensiuni și închisă la culoare. Ea este ținută într-o capelă a mănăstirii, numită cu numele ei, unde Imnul Acatist al Maicii Domnului se citește zilnic. Potrivit unei inscripții făcute în plăcuța de argint de pe spatele acestei icoane, icoana a fost oferită, de către Împăratul Alexius Comnenul, Cuviosului Dionisie – Dionysios, ctitorul acestei sfinte mănăstiri, atunci când a vizitat Trebizonda. Aceasta este icoana cu care Patriarhul Serghie a făcut procesiune pe zidurile Constantinopolului, în vederea păzirii de un asediu, în anul 626. De asemenea, tot în fața acestei icoane, după o victorie câștigată în chip minunat de către armata bizantină, Imnul Acatist al Maicii Domnului a fost cântat pentru prima dată.

În anul 1592, icoana a fost furată de către pirații algerieni, însă o teribilă încercare, un vis greu și o minune văzută de conducătorul lor l-a făcut pe acesta să înapoieze icoana mănăstirii. Ajunsă în mănăstire, icoana a spart carcasa în care aceasta fusese ascunsă de către pirați și a început să izvorască mir. Unii dintre pirați, văzând minunea, au rămas în mănăstire, fiind botezați și apoi tunși în monahism.

În anul 1767, icoana Myrrhovlythissa a fost din nou furată, de către o bandă de hoți din Dalmatia, însă, în drumul lor spre casă, au fost prinși de către greci. Grecii, luând icoana au dus-o la Skopelos. Bătrânii din sat au refuzat să înapoieze icoana Mănăstirii Dionisiu, care veniseră după ea. Trei luni mai târziu, insula și sătenii au fost greu încercați cu boală. Văzând în aceasta o lucrare divină, ei au dus icoana la mănăstire. Ei au zidit mai apoi un schit, pe insula lor, în cinstea Icoanei Maicii Domnului.

13. Maica Domnului “Phovera Prostasia” Mănăstirea Cutlumuș (Koutloumousiou)

Această icoană a Maicii Domnului este singurul obiect rămas în urma unui incendiu ce a distrus complet un schit al mănăstirii, din Insula Creta. Această icoană a fost adusă în Sfântul Munte Athos, în Mănăstirea Cutlumuș, unde a săvârșit nenumărate minuni. În vremea unui incendiu petrecut în pădurile mănăstirii, călugării au luat icoana și au mers, cu rugăciune, spre pădurea ce ardea. În scurt timp, cerul a dat ploaie și pădurea nu a mai ars.

Icoana Maicii Domnului „Păzitoarea de rele“ se află pe catapeteasma capelei mănăstirii. Icoana este dusă, în procesiune, în Biserica Protaton, o dată pe an, în Marțea Luminată. Iar icoana Axion Estin, păstrată în Biserica Protaton, îi întoarce vizita la o zi distanță.

14. Maica Domnului “Gerontissa” Mănăstirea Pantocrator

În această icoană, care se află așezată pe una dintre coloanele străzii stângi a bisericii centrale din Mănăstirea Pantocrator, Fecioara Maria este înfățișată stând în picioare, în poziție de rugăciune către Mântuitorul. Pe fundalul de argint al icoanei se poate vedea un vas plin ochi, amintind de o minune a Maicii Domnului, săvârșită la rugăciunile insistente ale „bătrânilor“ – gerontas – care rămăseseră cu vasele goale. De aici și numele icoanei de Gerontissa, adică „a bătrânilor“.

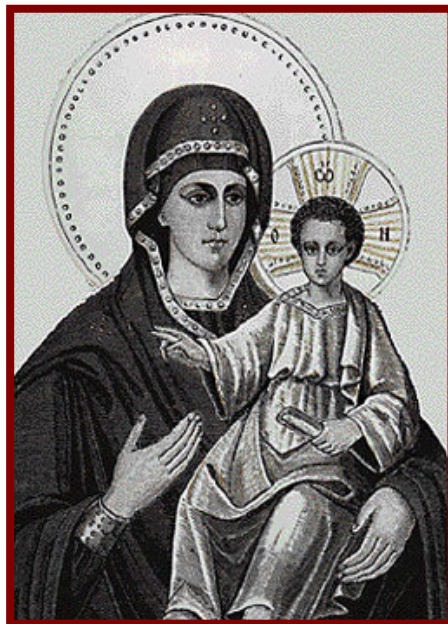
În timpul unui atac asupra mănăstirii, unul dintre atacatori a vrut să scoată așchii din lemnul sfintei icoane, spre a-și aprinde cu el pipa. Imediat însă el și-a pierdut vederea. Rămânând orb, prietenii săi s-au speriat foarte, luând astfel icoana și aruncând-o într-o fântână din apropiere. Cel care a orbit a suferit atât de mult, încât în ultima clipă a vieții sale și-a trimis familia în Sfântul Munte, spre a scoate icoana din acea fântână, doar de el știută. Acest lucru s-a săvârșit după aproape 80 de ani. Actuala icoană se crede că a fost repictată.

15. Maica Domnului “Proangellomeni” Imnul Acatist Mănăstirea Zografu

De-a lungul perioadei de falsă unire, ca urmare a Sinodului de la Lyon, săvârșit sub filo-latinii Mihail VIII Paleologul și Patriarhul Ioan Vechos, în secolul al XIII-lea, clericii latini și soldații romani au invadat Sfântul - Munte, fortăreața Ortodoxiei, spre a impune în mod forțat unirea cu Biserica de Apus. Mănăstirea Zografu a fost cinstită de Dumnezeu, în urma acestor vremuri, cu un număr de 26 de martiri.

În acea vreme, lângă mănăstire trăia în pustnicie un călugăr Sfânt ce recitea Imnul Acatist de mai multe ori pe zi, în fața icoanei Maicii Domnului. Într-o zi, el a auzit-o pe Maica Domnului vorbindu-i și avertizându-l de aici și numele icoanei, „Proangellomeni” – că necredincioșii sunt pe drum, drept aceea cei slabi în credință să se ascundă, iar cei întăriți în credință și dornici de martiriu, să rămână pe loc. Bătrânul a alergat spre mănăstire, spre a-i anunța pe toți călugării nevoitori de acolo. Ajuns în fața mănăstirii, el vede deasupra porții centrale icoana din chilia sa, prin care Maica Domnului i-a vorbit. Luând-o, el a intrat în mănăstire, în fața întregii obști. Mulți dintre călugări au fugit în ascunzătoare, însă starețul și un număr de 25 de călugări s-au încuiat pe ei în clopotnița mănăstirii, care a fost distrusă la data de 10 octombrie 1274. Icoana minunată a Maicii Domnului, pe care aceștia o aveau cu ei, a fost găsită nevătămată sub ruinele turnului. A fost luată mai apoi și așezată în capela Adormirii Maicii Domnului, în catapeteasmă. Fiind repictată, aceasta se află astăzi în același loc. Călugării bulgari de la Zografu o numesc „Chairovo“, adică “Maica Bucuriei”.

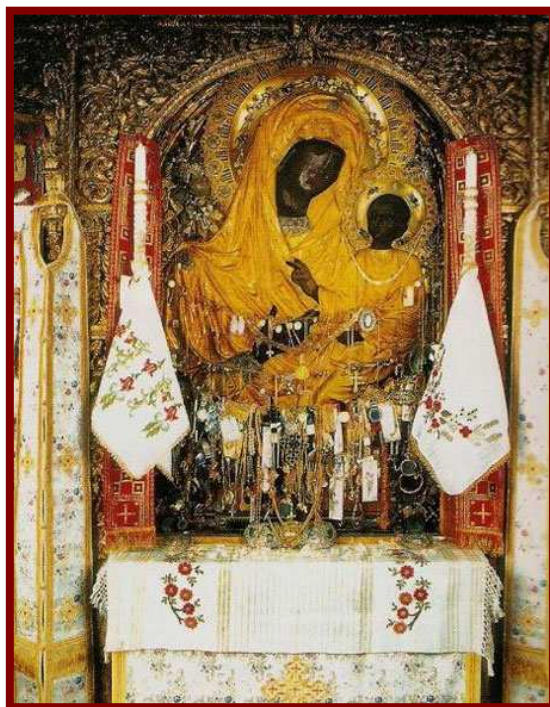
16. Maica Domnului “Epakouousa” Mănăstirea Zografu

În vremea în care Cuviosul Cosma de la Zografu, un anahoret care a trăit la granița dintre secolele XIII-XIV, trăia încă în mănăstire, alături de ceilalți călugări, a reușit o dată să rămână singur în biserica centrală. Întorcându-se spre icoana sa, el a zis tare: „**Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Fiului tău și Dumnezeului nostru, să mă călăuzească pe calea mântuirii**”. În acel moment, din icoană s-a auzit: „**Fiul meu și Dumnezeul meu, învață pe robul tău ce să facă spre a se mântui**”. Iar Hristos a zis: „**Să fie lăsat să se retragă spre a-și găsi pacea în singurătate**”. Cu adevărat, acest Sfânt a crescut mult în viața isihastă. Icoana care a auzit rugăciunea Sfântului – numele icoanei înseamnă „**cea care ascultă**” – se afla în Biserica centrală a mănăstirii.

17. Maica Domnului “Gorgoepikoos” Mănăstirea Dochiariu

Cea mai cunoscută icoană din Sfântul Munte Athos, după Maica Domnului Portărița, este o pictură în frescă a Maicii Domnului, de pe peretele estic exterior al trapezei, în partea dreaptă a intrării, din Mănăstirea Dochiariu. În anul 1664, trapezarul Nil – Neilos, care trecea adesea prin fața sfintei icoane, ținând în mână o lumânare, de folos în treburile sale din trapeză, a auzit o voce spunându-i: **„Nu mai trece pe aici cu lumânarea aprinsă, care atâță fum îmi lasă pe icoană“**. Neilos nu a acordat prea multă atenție vocii, însă aceasta s-a auzit din nou, de astă dată pedepsindu-l cu orbirea. Toți frații din mănăstire au început să aibe mare evlavie la această sfântă icoană, punând sub ea un vas pentru ca trapezarul să ardă mereu puțină tămâie, în cinstea Maicii Domnului.

Orbul Neilos își petrecea tot timpul său într-o strană, în fața icoanei, rugându-se acesteia spre a-l ierta și vindeca. Maica Domnului s-a arătat drept mijlocitoare a rugăciunilor călugărilor, care au dus la vindecarea orbului. Maica Domnului a spus călugărilor că ea este cea care le înalță rugăciunile la Dumnezeu, de aceea și numele ei este „Gorgoepikoos“, adică “grabnic ajutătoare“. Coridorul spre trapeză a fost închis și o capelă a fost înălțată acolo.

18. Maica Domnului „Glykophilousa” Mănăstirea Filoteu

Ca și icoana Maicii Domnului „Portărița – Portaotissa“, și aceasta este una dintre puținele icoane salvate din prigoana iconoclaștilor. Modul în care aceasta a ajuns în Sfântul Munte Athos nu este încă știut de călugări. Se crede totuși că aceasta a aparținut unei femei numite Victoria, devotata soție a senatorului iconomah Simeon. Ea ar fi aruncat icoana în mare, în momentul în care trebuia să o predea autorităților. Icoana Maicii Domnului, plutind pe ape, a ajuns în arsanaua (*portul*) Mănăstirii Filoteu, unde a fost primită cu nespusă bucurie de către stareț și obște. Aceștia fuseseră anunțați de venirea ei printr-o arătare a Maicii Domnului. În fiecare Luni din Săptămâna Luminată, la malul mării are loc o precesiune.

19. Maica Domnului „Ktitorissa Vimatarissa” – Mănăstirea Vatoped

Această icoană a Maicii Domnului este pusă în legătură cu o încercare prin care a trecut Mănăstirea Vatoped. În vremea unui raid al arabilor asupra mănăstirii, diaconul călugăr responsabil cu sfintele vase și obiecte din biserică, a reușit să ascundă într-o nișă de sub Sfântul Altar, o neprețuită icoană a Maicii Domnului și o cruce, așezând în fața lor o lumânare aprinsă.

Mănăstirea Vatoped a fost jefuită, iar călugării duși prizonieri în Insula Creta. După mai bine de 70 de ani, călugărul diacon, care era încă în viață, fiind eliberat, s-a întors în mănăstire. Ajuns în locul unde se afla sfânta mănăstire, el a destupat fântâna, acoperită cu o lespede de piatră. El a găsit cele lăsate plutind deasupra apei, iar lumânarea încă ardea în fața lor. Icoana se păstrează și astăzi, fiind numită „cea găsită, întemeietoarea”. Icoana este pusă în legătură cu întemeierea mănăstirii, de către trei frați călugări: Atanasie, Nicolae și Antonie, care au viețuit în mănăstire spre sfârșitul secolului al X-lea.

20. Maica Domnului “Myrrhovlytissa” Mănăstirea Sfântul Pavel

Această icoană făcătoare de minuni s-a aflat odată în renumita Mănăstire Myrelaiou, din Constantinopol. De aici ea a plecat spre Sfântul Munte, prin Sfântul Pavel de Xiropotamu, care a și închinat-o celei de a doua mănăstiri întemeiate de el, după Xiropotamu, și anume Mănăstirea Sfântul Pavel, care i-a luat și numele. Icoana a început, la un moment dat, din mila lui Dumnezeu, să producă mir. De aceea poartă și numele de „Izvorătoarea de Mir”. Această icoană a săvârșit nenumărate minuni pentru cei ce s-au rugat ei cu credință și dragoste față de Maica Domnului.

21. Maica Domnului Îndrumătoarea “Hodeghetria” Mănăstirea Xenofont

Această icoană a stat mult timp în Biserica centrală din Mănăstirea Vatoped, pe o coloană din strana stângă. În anul 1730, în orice caz, aceasta a dispărut brusc de la locul său, cu toate că porțile mănăstirii erau încuiate, și a apărut în chip minunat la Mănăstirea Xenofont. Toată lumea a crezut că icoana a fost furată și dusă în Mănăstirea Xenofont. Drept aceea, călugării au luat icoana înapoi și au pus-o sub o mare purtare de grijă. La scurtă vreme, icoana a dispărut din nou din Lavra Vatoped și a apărut în cea de la Xenofont. Călugării au înțeles că aceasta este o lucrare a Maicii Domnului și au lăsat-o acolo. Ei au trimis multă vreme ulei și ceară la Mănăstirea Xenofont, pentru cinstirea Maicii Domnului.

22. Maica Domnului “Palaiologina” Mănăstirea Grigoriu

Numele original al acestei icoane este „Hodeghetria Pantanassa“. Mai târziu, pentru a o distinge pe aceasta de alte icoane cu același nume, a fost numită „Palaiologina“, după numele donatorului ei, „drept credincioasa Kyra Maria Asamina Palaiologina, doamna din Moldo-Valahia“, după cum mărturisește micuța inscripție în aur, atașată veștmântului ei de argint. Această icoană a fost părtașă mai multor minuni, de-a lungul vremii, după mărturia bătrânilor din mănăstire. Cea mai însemnată dintre toate este cea petrecută în anul 1762, când un incendiu a cuprins întreaga biserică a mănăstirii. Singurul lucru nears, din întreaga biserică, a fost această icoană. Icoana se afla în același loc în care se află și astăzi, adică pe prima coloană din partea stângă a naosului, îndreptată spre sud.

23. Maica Domnului “Antiphonetria” Mănăstirea Costamonitu

În vremea domniei Împăratului Constantin Monomahul, în anul 1020, Sfânta icoană a Maicii Domnului Antiphonetria a săvârșit următoarea minune în Mănăstirea Constamonitu – Konstamonitou. La data de 1 august, cu ocazia prăznuirii Cinstei Cruci, ecleziarhul de atunci al mănăstirii, numit Agathon, s-a mâhnit mult din cauză că nu avea cu ce să înfrumusețeze mănăstirea, cu ocazia sărbătorii. Aceasta se întâmpla în ajunul praznicului Mutării Sfintelor Moaște ale Sfântului Ștefan, ocrotitorul mănăstirii. El s-a rugat cu lacrimi Maicii Domnului și a stat în genunchi toată noaptea. Ațipind puțin, el a auzit din icoană o voce care îi spunea: „**Nu te tulbura, căci eu port de grijă de toate cele din Sfântul Munte**“. În acea clipă, toate rezervele de alimente, de ulei și de lumânări, ale mănăstirii s-au umplut, spre marea bucurie a lui și a obștii.

24. Maica Domnului “Pantanassa” – Mănăstirea Vatoped

Această icoană făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu este o icoană pe lemn, portabilă, zugrăvită în secolul al XVII-lea și a fost adusă la Vatopedi de către obștea lui Gheronda Iosif Vatopedinul, care, de la Nea Skiti s-a închinoviat la Vatopedi, mănăstire care a devenit, astfel, din nou de obște, în 1990.

Icoana se află pe proschinitarul din stânga al Bisericii mari. Prima dovadă că această icoană are un har deosebit a fost următoarea întâmplare: Într-o zi, un tânăr din Cipru a intrat în biserică să se închine. Îndreptându-se spre icoană, Gheronda Iosif a văzut deodată că fața Maicii Domnului strălucește. În același moment, o putere nevăzută l-a aruncat pe tânăr la pământ. Îndată ce și-a revenit, a mărturisit cu lacrimi părinților că era necredincios, disprețuind poruncile lui Dumnezeu și că se ocupa cu vrăjitoria. Astfel, intervenția miraculoasă a Născătoarei de Dumnezeu l-a convins pe tânăr să-și schimbe viața și să devină un bun credincios. Această icoană are de la Dumnezeu și harul deosebit de

a vindeca înfricoșătoarea boală a cancerului. Cunoaștem foarte multe cazuri de canceroși vindecați recent, după citirea Acatistului sau a Paraclisului Maicii Domnului Pantanassa.

De asemenea, multe minuni au avut loc în ultimii ani în Rusia, după ce au fost aduse – la cererea Patriarhului Moscovei – trei copii ale icoanei Pantanassa: una la Biserica Tuturor Sfinților din Crasnoe Selo, Moscova, a doua la Mănăstirea Schimbării la Față a Mântuitorului din Novospaski, iar a treia la Mănăstirea Valaam. Iată însă că Maica Domnului are de acum două icoane Pantanassa vindecătoare de cancer și în România: la Biserica Rusă din București și la Sfânta Mănăstire Oașa din județul Alba. Îi îndemnăm, așadar, pe credincioși să alerge cu credință la ajutorul acestor icoane, cerând ulei de la candela Maicii Domnului, aghiazmă și citind în fața icoanei Acatistul sau Paraclisul Maicii Domnului.

MINUNI

Prezentăm câteva minuni săvârșite de icoana Maicii Domnului Pantanassa, culese din bogata arhivă a Mănăstirii Vatopedi:

1. Pe data de 30.09.1990, ieromonahul Evdochim, duhovnicul schitului vatopedin Sfântul Dumitru, după ce s-a închinat la icoane, împreună cu ceilalți monahi în timpul stihoavnei de la Vecernie, s-a așezat în locul său, în strana aflată în fața icoanei Pantanassa. Deodată a văzut limpede cum din icoană ies nenumărate raze de lumină. L-a întrebat apoi pe ieromonahul care ședea alături dacă vede și el lumina și razele care ies din icoana Maicii Domnului. Acesta îi răspunde că nu vede și îndată strălucirea razelor a încetat. “Razele acelea și lumina care ieșeau din icoana Maicii Domnului Pantanassa mi-au bucurat inima, căci după 60 de ani în Sfântul Munte, m-a învrednicit Născătoarea de Dumnezeu să văd o asemenea minune”, a mărturisit Părintele Evdochim.

2. Prezvitiera Andrula Papahristodoulou, din Nicosia, Cipru, ne relatează următoarea întâmplare, petrecută către sfârșitul anului 1990. Într-o noapte, pe când dormea, a scos un geamăt puternic, s-a întins și, cu ochii deschiși, a intrat în comă. Membrii familiei au crezut că a murit. După primul ajutor, a început să dea semne de viață. La spital i s-au făcut multe analize, câteva zile în șir, decoperindu-se astfel că avea tumora pe creier, trebuind operată de urgență. După ce s-a spovedit și i s-a făcut Sfântul Maslu, s-a dus la operație cu încredere în Maica Domnului Pantanassa, a cărei icoană o avea – chiar și la spital – mereu cu dânsa. În timpul operației nu s-a reușit însă extirparea completă a tumorii. Din cauza aceasta avea mari greutăți (*amețea, nu putea să umble și să vorbească bine, o deranjau foarte mult zgomotele*). A ieșit însă din spital, deoarece se apropia sărbătoarea Crăciunului. Într-o zi, pe când se afla întinsă pe pat, iar deasupra capului avea icoana Pantanassa, a simțit o bună mireasmă inexplicabilă, care a durat în jur de 10 minute, devenind din ce în ce mai puternică. La început, membrii familiei nu au simțit nimic. Apoi însă și-au dat seama și ei de mireasmă și au înțeles emoționați că era vorba de cercetarea Maicii Domnului. După câteva zile, mireasma s-a repetat, lucru care a convins-o pe bolnavă că Maica Domnului o va vindeca. Mergând din nou la spital pentru examinare, medicul a venit la dânsa cu rezultatul tomografiei și a întrebat-o mirat: „Ați urmat vreo terapie în afara spitalului?“, „Nu“, i-a răspuns bolnava. „Bine, dar pe tomografie nu se vede nimic!“ Atunci bolnava i-a mărturisit că se aștepta să nu mai găsească nici o urmă de tumoră și le-a povestit ce se întâmplase. Medicul i-a răspuns: “Și eu cred în minunile Maicii Domnului, pentru că mi-a vindecat și mie fetița de 4 ani care suferea de leucemie, iar acum este sănătoasă”. Astăzi, prezvitiera este complet restabilită și îi mulțumește Maicii Domnului pentru minune.

3. La Centrul Oncologic Infantil din Moscova era internat un băiețel de 8 ani, pe nume Mihail Iacuin din orașul Toliati, suferind de cancer la ochi. La capul patului său, în stânga, se afla o iconiță a Maicii Domnului, copie a icoanei Pantanassa. Pe data de 11.11.1991, mama băiatului, care stătea alături și se ruga Maicii Domnului pentru vindecarea

băiatului, împreună cu o prietenă, pe nume Claudia Ohartina, a văzut cum din icoană ies raze de lumină. Peste câteva zile însă, în timpul nopții, mama băiatului a constatat cu durere că inima lui Mihail încetase să mai bată. A alergat după infirmieră. Întorcându-se împreună, în timp ce pe culoar și în salon era întuneric, au văzut cum din icoană două raze de lumină se îndreaptă către trupul copilului mort. Îndată inima băiatului a început din nou să bată. Acest caz a determinat Patriarhia Moscovei să invite o delegație vatopedină, în frunte cu Arhimandritul Efrem, pentru a aduce la Moscova două copii ale icoanei Pantanassa (*la dimensiunile celor aduse în România*). Recent, o nouă copie a fost dusă la Mănăstirea Valaam, cu două luni înainte de pelerinajul icoanelor Pantanassa în România.

4. Pavel Ispastis din Drama, Grecia, scrie: „**Am vizitat Mănăstirea Vatopedi în vara anului 1994. Ghidul mănăstirii ne-a vorbit despre icoana Pantanassa, care vindeca bolile de cancer. Deoarece mama mea avea o astfel de problemă a pielii feței, m-am rugat în fața icoanei Maicii Domnului, în genunchi, ca să o vindece, promițându-i că voi lăsa la icoană cruciulița mea de aur. Plecând de la mănăstire am luat cu mine ulei de la candelă, pe care l-am dat mamei. După ce s-a uns cu acel ulei, cancerul de piele a cedat. Mergând din nou la spitalul din Drama pentru obișnuita cauterizare, i s-a spus că nu mai este nevoie, pentru că tumora nu mai există. De atunci, mama s-a vindecat complet**”.

5. N. Papaevripidis, refugiat din Morfu, Cipru, scrie: „**Mama mea se afla la spitalul «Makarios» din Nicosia, suferind de cancer în regiunea rinofaringiană, cu multiple hemoragii din nas și din gât. Cancerul a fost diagnosticat prin biopsii și analize. Peste două zile trebuia operată. Seara eram acasă și mă uitam la televizor. Era o emisiune a canalului «Logos» și vorbea Egumenul Sfintei Mănăstiri Vatopedi, Arhimandritul Efrem. La un moment dat, a menționat minunile icoanei Maicii Domnului Pantanassa. Imediat mi-am făcut cruce, m-am rugat Maicii Domnului și i-am făcut o făgăduință. Toate acestea se petreceau în februarie 1995. A doua zi, o echipă de medici a spitalului «Makarios» a venit la patul mamei, pentru control. Șeful comisiei de examinare, stupefiat, a strigat către ceilalți: «Credeți în minuni? Nu mai are nimic!». Într-adevăr, se vindecase complet, nemaifiind nevoie de operație. Mama se numește Evdochia Papaevripidis, are 80 de ani și locuiește la Limassol, Cipru.**

6. Panaghiotis Iconomu din Larisa, Grecia, ne scrie în ziua de 22.12.1995: „**Vă scriu despre o minune care mi s-a întâmplat mie, nevrednicului, prin intermediul icoanei Maicii Domnului Pantanassa. Sufeream de o boală la ambele urechi, din care ieșea un lichid cu un miros dezgustător. De asemenea, aveam o mâncărime insuportabilă. Când, cu harul Maicii Domnului, am venit la Mănăstirea Vatopedi în februarie 1995, am auzit de la starețul mănăstirii o minune a icoanei Pantanassa. În aceeași clipă, nădejdea mântuirii mele s-a îndreptat către uleiul făcător de minuni de la candela icoanei Pantanassa și i-am făgăduit Maicii Domnului că, dacă mă fac bine, voi lăsa la icoană crucea mea de aur de la botez. După un interval de trei luni de zile, mirosul urât din urechi a dispărut, diminuându-se și mâncărimea. Astăzi, când vă scriu, sunt complet vindecat și îi dau slavă lui Dumnezeu și Preacuratei Maicii Sale**”.

7. În ziua de 18.03.1996 o femeie i-a povestit protopopului Artemie Vladimirof, proestamenul bisericii Tuturor Sfinților din Crasnoe Selo, Moscova – unde a fost adusă una din copiile icoanei Pantanassa – un caz petrecut în familia ei după rugăciuni stăruitoare în fața icoanei. Fiul său se droga de mulți ani cu narcotice foarte puternice. Toate încercările de a-l face să renunțe au fost zadarnice. Într-o zi, când femeia s-a întors acasă după ce se rugase la biserică în fața icoanei Pantanassa, fiul său i-a cerut să-i dea din aghiazma care tocmai se sfințise la icoana Maicii Domnului, spunându-i totodată că s-a hotărât să întrerupă definitiv narcoticele și că vrea să urmeze o profesie prin care să ajute pe cei dependenți de droguri. De

atunci au trecut trei luni. La examenul medical doctorii au constatat absența desăvârșită a urmelor de droguri și regenerarea completă a organismului tânărului. Acum acesta urmează cursuri de calificare la Centrul Oncologic din Moscova. Astfel, Maica Domnului l-a salvat pe acest tânăr de la moarte.

8. Liudmila avea o tumoră malignă cât o măslină în regiunea feței, care a dispărut complet după ce s-a uns pe față cu ulei în timpul săvârșirii Paraclisului icoanei Pantanassa la biserica Tuturor Sfinților din Moscova (*martie 1996*).

9. Nadejda, din Moscova, a suferit un traumatism al coloanei vertebrale (*compresiune articulară cu deplasare*). Era chinuită continuu de dureri și nu putea face nici douăzeci de pași. De asemenea, suferise un traumatism al mandibulei și avea o eczemă pe față. După ce s-a rugat în fața icoanei Pantanassa, s-a vindecat complet (iunie 1996).

10. O credincioasă citea zilnic Paraclisul icoanei Pantanassa, în Biserica Tuturor Sfinților din Moscova, pentru rudele sale atee. La puțină vreme, aceștia au început să frecventeze Biserica (*august 1996*).

11. Niki Anniva din Pafos, Cipru, ne scrie în 05.09.1996: „**Acum două zile am sunat la Mănăstirea Vatopedi ca să-mi faceți un paraclis la icoana Maicii Domnului Pantanassa (slăvit să-i fie numele!), pentru că aveam un chist ovarian mare, iar medicul mi-a spus că e nevoie de operație. M-am speriat tare, deoarece mama mea a murit anul trecut de cancer uterin. Astăzi, însă, mergând la medic, mi-a spus că nu am nimic și că nu mai este nevoie de intervenție chirurgicală, deoarece chistul a dispărut. Bucuria mea nu se poate descrie! Slăvit sa fie Domnul!**“

12. Moscova, decembrie 1996. Liuboi avea cancer uterin și medicii i-au propus intervenție chirurgicală. A venit îndată la Biserică pentru a participa la Acatistul icoanei Pantanassa. Înainte de operație, la examenul medical, s-a descoperit că dispăruse complet tumoarea uterină.